

Αριθμ. Απόφ. 2263/2007

ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ
ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΣ ΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΗ
ΤΟΥ ΤΡΙΜΕΛΟΥΣ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Το Δικαστήριο που συγκροτήθηκε από τους Δικαστές:

1. ΚΑΝΤΙΔΕΝΟ Γεώργιο, Αναθεωρητή Γ', Πρόεδρο που ορίστηκε με την με αρ. πρωτ. 6062/20-09-07 διαταγή του Προέδρου του Αναθεωρητικού Δικαστηρίου ΚΑΡΑΝΙΣΑ Θωμά για τη σημερινή δικάσιμο,

2. ΠΑΠΑΔΑΚΑΚΗ Νικόλαο, Στρατιωτικό Δικαστή Β'

και το Στρατοδίκη:

3. ΜΑΡΛΑΓΚΙΤΑ Γεώργιο, Ταξίαρχο,

που κληρώθηκε με την υπ' αριθμ. 1026/07 βούλευμα του Δικαστικού Συμβουλίου του Στρατοδικείου Αθηνών, τον Αντεισαγγελέα **ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟ Κωνσταντίνο**, Στρατιωτικό Δικαστή Β', που αναπληρώνει τον Εισαγγελέα και τους αρχαιότερους Αντεισαγγελείς, κατ' άρθρο 174 ΣΠΚ, επειδή κωλύονται και τη Γραμματέα **ΚΑΡΑΝΑΓΝΩΣΤΗ Αλεξία**, **Ανθυπασπιστή (ΔΓ)**, συνεδρίασε δημόσια στην Αθήνα και στην αίθουσα που έχει καθοριστεί για τις συνεδριάσεις του, σήμερα την 1^η του μήνα **Οκτωβρίου** του έτους δύο χιλιάδες επτά (**2007**) και ώρα 09:00', κατά την οποία ο παραπάνω Στρατοδίκης, μετά από πρόσκληση του Προέδρου, ορκίστηκε σύμφωνα με το άρθρο 183 ΣΠΚ, για να δικάσει τον **Κ. Κ. του Δ.**, που παραπέμφθηκε σε δίκη με το υπ' αριθμ. **926/07 κλητήριο θέσπισμα** του Εισαγγελέα του Στρατοδικείου Αθηνών και κατηγορείται για **παράβαση του άρθρου 17 παρ. 8 του ν. 1337/83**, ο οποίος, αφού παρουσιάστηκε στο Δικαστήριο, χωρίς δεσμά, όταν ρωτήθηκε από τον Πρόεδρο για την ταυτότητά του κ.λπ., αποκρίθηκε ότι ονομάζεται:

Κ. Κ. του Δ. και της Μ., γεννήθηκε το .... στ.. Α. και κατοικεί στη Δ. (θέση .....), Ταξίαρχος ε.α. με ΑΜ: ....., Έλληνας και Χριστιανός Ορθόδοξος, ο οποίος δεν κρατείται προσωρινά και δήλωσε ότι έχει διορίσει συνήγορο για την υπεράσπισή του τον παρόντα δικηγόρο **ΓΑΛΑΝΗ Κωνσταντίνο**, ο οποίος κατέθεσε στο δικαστήριο το υπ' αριθμ. 27511996/1-10-07 γραμμάτιο προείσπραξης του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών.

Κατόπιν, ο **Πρόεδρος** συνέστησε στον κατηγορούμενο να προσέξει την κατηγορία και τη σχετική με αυτή συζήτηση, συγχρόνως δε τον πληροφόρησε ότι έχει δικαίωμα να αντιτάξει στην κατηγορία πλήρη έκθεση των ισχυρισμών του καθώς και να υποβάλει τις παρατηρήσεις του μετά την εξέταση κάθε μάρτυρα ή την έρευνα οποιουδήποτε αποδεικτικού μέσου .

Ύστερα, ο **Εισαγγελέας**, αφού πήρε το λόγο, απήγγειλε συνοπτικά την κατηγορία που αναφέρεται στο ανωτέρω κλητήριο θέσπισμα και πρότεινε την

ανάγνωση του υπ' αρ. πρωτ. 3996/795/2004/11-10-05 εγγράφου της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Ευβοίας με τη συνημμένη έκθεση αυτοψίας αυθαίρετης κατασκευής.

Έπειτα, **ο Πρόεδρος** ζήτησε από τον κατηγορούμενο γενικές πληροφορίες για την πράξη που κατηγορείται και του υπενθύμισε ότι η απολογία του θα γίνει στο τέλος της αποδεικτικής διαδικασίας.

Ο κατηγορούμενος έδωσε τις πληροφορίες που του ζητήθηκαν και δήλωσε ότι κάλεσε μάρτυρα για την υπεράσπισή του, ενώ ο συνήγορός του συμφώνησε με την ανάγνωση των εγγράφων που υπάρχουν στη δικογραφία, έδωσε στον Πρόεδρο τα στοιχεία του μάρτυρα που κλήθηκε για υπεράσπιση και ζήτησε την ανάγνωση της υπ' αρ. πρωτ. 5211/18-9-07 βεβαίωσης του δημάρχου Ανθηδόνος, της από 22-12-03 υπεύθυνης δήλωσης, της από 6-3-97 δήλωσης στοιχείων ακινήτων (Ε9), του με αρ. πρωτ. 001435/28-6-99 αποσπάσματος προσωρινού κτηματολογικού πίνακα και του σχετικού αποσπάσματος προσωρινού κτηματολογικού διαγράμματος, έγγραφα που ενεχείρισε στον Πρόεδρο.

Αφού **το Δικαστήριο** διασκέφτηκε, σύμφωνα με το νόμο, μυστικά επί της έδρας, με απόφασή του που λήφθηκε παμψηφεί και απαγγέλθηκε από τον Πρόεδρο αμέσως και σε δημόσια συνεδρίαση, διέταξε την ανάγνωση, στην κατάλληλη στιγμή της διαδικασίας, των εγγράφων που πρότεινε ο Εισαγγελέας και υπάρχουν στη δικογραφία, καθώς και των εγγράφων που προσκόμισε στο δικαστήριο ο συνήγορος του κατηγορουμένου.

Αφού έγιναν αυτά, **ο Πρόεδρος** εκφώνησε το όνομα του μάρτυρα υπεράσπισης Τ. Ε., ο οποίος βρέθηκε παρών.

Έπειτα, **ο Πρόεδρος** ανέγνωσε τα ευρισκόμενα στη δικογραφία έγγραφα που πρότεινε ο Εισαγγελέας και τα έγγραφα που προσκόμισε στο δικαστήριο ο συνήγορος του κατηγορουμένου.

Κατόπιν, **ο Πρόεδρος** κάλεσε για εξέταση **το μάρτυρα υπερασπίσεως**, ο οποίος, αφού ρωτήθηκε για την ταυτότητά του κ.λπ., αποκρίθηκε ότι ονομάζεται : **Τ. Ε. του Χ. και της Κ.**, γεννήθηκε το ..... στην Α. και κατοικεί στο Ι. (οδός ..... αρ. ...), απ. Αξκός Ε.Σ., Έλληνας και Χριστιανός Ορθόδοξος και αφού έβαλε το δεξί του χέρι επάνω στο Ιερό Ευαγγέλιο, ορκίστηκε σύμφωνα με το άρθρο 218 ΚΠΔ σε συνδυασμό με το άρθρο 213 παρ. 1 ΣΠΚ και αφού εξετάσθηκε σύμφωνα με το νόμο, **κατέθεσε ότι:**

Με τον κατηγορούμενο ήμασταν συνάδελφοι από το 1981. Όταν ήμασταν στη Σχολή Πεζικού, αγόρασε ένα αγροτεμάχιο στη Σημαία Δροσιάς Ευβοίας και το 1993 άρχισε να χτίζει. Το 1997, σχεδόν είχε τελειώσει την οικοδομή. Το σπίτι είχε νερό και υγραέριο, ήταν κατοικήσιμο. Πηγαίναμε τακτικά εκεί με την οικογένειά μου. Νομίζω το αγροτεμάχιο το αγόρασε μαζί με τη γυναίκα του, είχαν συνιδιοκτησία. Είχα μείνει στο σπίτι αυτό ένα Σαββατοκύριακο μεταξύ 1997-2000, ήταν κανονικό σπίτι. Η εκκρεμότητα ήταν το ΙΚΑ που πληρώθηκε τελευταίο.

Ο παραπάνω μάρτυς, αφού εξετάσθηκε προφορικά, παρέμεινε στο ακροατήριο, ο δε Πρόεδρος, μετά την εξέταση του μάρτυρα, έδωσε το λόγο στον Εισαγγελέα, στο Δικαστή, στο Στρατοδίκη, στον κατηγορούμενο και στο συνήγορο υπερασπίσεως αυτού για να απευθύνουν, αν έχουν, ερωτήσεις σε αυτόν. Ο μάρτυρας απάντησε όπως αναφέρεται στην ως άνω κατάθεσή του.

Μετά την εξέταση του μάρτυρα, **ο Πρόεδρος** ρώτησε τον Εισαγγελέα, τον

κατηγορούμενο και το συνήγορο υπερασπίσεως αυτού αν έχουν να αναφέρουν εναντίον του μάρτυρα ή εναντίον της μαρτυρίας του οτιδήποτε μπορεί να καθορίσει ακριβέστερα την αξιοπιστία του και συντείνει στην αποκάλυψη της αλήθειας και αν επιθυμούν να προβούν σε δηλώσεις ή εξηγήσεις σχετικά με τη μαρτυρική του κατάθεση και αυτοί απάντησαν αρνητικά.

Επιπλέον δε, **ο Πρόεδρος** ρώτησε τον κατηγορούμενο αν έχει να παρατηρήσει ή να υπενθυμίσει κάτι.

Μετά, **ο Πρόεδρος** κάλεσε τον κατηγορούμενο να **απολογηθεί** για την εις βάρος του κατηγορία, αυτός δε **απολογήθηκε** όπως παρακάτω:

Αγόρασα το αγροτεμάχιο το 1988 και το 1993 άρχισα να χτίζω. Το 1997 τελείωσα το χτίσιμο της οικοδομής. Όποτε μπορούσα να πηγαίνω, πήγαίνα. Είχα βάλει νερό και κάποια δέντρα. Βγήκε ο νόμος του 2003. Βάλαμε ρεύμα και πληρώσαμε την εφορία. Το ακίνητο είναι στο όνομά μου. Η περιοχή ήταν εκτός σχεδίου, δεν μπορούσα να πάρω οικοδομική άδεια. Το είχα αγοράσει μισό-μισό με τη γυναίκα μου. Είχα πει ότι τελείωσα το χτίσιμο το 2003, γιατί δεν είχα πληρώσει μέχρι τότε το ΙΚΑ. Το 2004 το πλήρωσα και πήρα αποπεράτωση ΙΚΑ, επειδή πλήρωσα και το τελευταίο ένσημο. Απ' ότι μου είχαν πει, έχει κανείς δικαίωμα τα ένσημα του ΙΚΑ να τα ξεχρεώσει μέσα σε μια δεκαετία. Μου είχαν πει στο ΙΚΑ να πάρω ένα βιβλίο. Είμαστε συνιδιοκτήτες κατά 50% με τη σύζυγό μου. Γνώριζε ότι γίνονται εκεί οι εργασίες, από κοινού το φτιάχναμε.

Μετά την απολογία του κατηγορουμένου, **ο Πρόεδρος** του υπέβαλε ερωτήσεις και κατόπιν έδωσε το λόγο στον Εισαγγελέα, στο Δικαστή και στο Στρατοδική για να απευθύνουν ερωτήσεις στον κατηγορούμενο ή να ζητήσουν διευκρινίσεις. Επίσης, ο Πρόεδρος έδωσε το λόγο στο συνήγορο υπερασπίσεως του κατηγορουμένου για να υποβάλει ερωτήσεις στον κατηγορούμενο με τη μεσολάβηση του Προέδρου. Ο κατηγορούμενος απάντησε όπως αναφέρεται στην απολογία του.

Στη συνέχεια, **ο Πρόεδρος** ρώτησε όλους τους ανωτέρω και τον κατηγορούμενο αν έχουν ανάγκη για κάποια συμπληρωματική εξέταση ή διευκρίνιση και αφού έλαβε από αυτούς αρνητική απάντηση, κήρυξε τη λήξη της αποδεικτικής διαδικασίας και έδωσε το λόγο στον Εισαγγελέα και στο συνήγορο του κατηγορουμένου για να αγορεύσουν.

Ο Εισαγγελέας, αφού έλαβε το λόγο και ανέπτυξε την κατηγορία, πρότεινε όπως κηρυχθεί αναρμόδιο το Τριμελές Στρατοδικείο Αθηνών για την εκδίκαση της προκειμένης κατά του παραπάνω κατηγορουμένου ποινικής υπόθεσης και παραπέμνει αυτήν στο καθ' ύλην αρμόδιο κοινό ποινικό δικαστήριο.

Ο συνήγορος του κατηγορουμένου, αφού πήρε το λόγο και ανέπτυξε την υπεράσπιση, πρότεινε την πρόοδο της δίκης και τη μη κήρυξη του Δικαστηρίου ως αναρμόδιου, καθώς αποκλειστικά ο ίδιος ο κατηγορούμενος ασχολήθηκε με την ανέγερση της οικοδομής και προέβαλε ένσταση παραγραφής, καθώς η οικοδομή έχει περατωθεί από το 1997, το αργότερο δε το 1999.

Ο κατηγορούμενος, όταν τον ρώτησε ο Πρόεδρος αν έχει να προσθέσει κάτι, απάντησε αρνητικά.

Κατόπιν, **ο Πρόεδρος** κήρυξε το τέλος της συζητήσεως.

Αφού το **Δικαστήριο** διασκέφθηκε σύμφωνα με το νόμο, μυστικά επί της έδρας, με παρούσα τη Γραμματέα, κατάρτισε και ο Πρόεδρος δημοσίευσε αμέσως την απόφαση του Δικαστηρίου, η οποία έχει ως εξής:

I. Από το συνδυασμό των διατάξεων των παραγράφων 1 εδ. α' και β' και 3 εδ. α' του άρθρου 22 του Ν. 1577/1985, όπως οι διατάξεις αυτές ισχύουν σήμερα, προκύπτει ότι για την εκτέλεση οποιασδήποτε εργασίας δόμησης εντός ή εκτός οικισμού απαιτείται οικοδομική άδεια της αρμόδιας πολεοδομικής υπηρεσίας. Τέτοιες, δε, εργασίες είναι ιδίως οι εκσκαφές και επιχώσεις, η εγκατάσταση ικρωμάτων, η ανέγερση, επισκευή, διαρρύθμιση και κατεδάφιση κτιρίων και των παραρτημάτων τους. Κάθε κατασκευή που εκτελείται χωρίς την παραπάνω προβλεπόμενη άδεια της παρ. 1 είναι αυθαίρετη και υπάγεται στις σχετικές για τα αυθαίρετα διατάξεις του νόμου 1337/1983 όπως ισχύουν. Περαιτέρω, κατά τη διάταξη του άρθρου 17§8 περ. α' του Ν. 1337/83 οι ιδιοκτήτες ή εντολείς κατασκευής αυθαιρέτων και οι εργολάβοι κατασκευής του τιμωρούνται με ποινή φυλάκισης τουλάχιστον έξι (6) μηνών και με χρηματική ποινή από πέντε χιλιάδες (5.000) ευρώ μέχρι πενήντα χιλιάδες (50.000) ευρώ, ανάλογα με την αξία του αυθαίρετου έργου και το βαθμό υποβάθμισης του φυσικού ή πολιτιστικού περιβάλλοντος.

II. Εξάλλου, από τη διάταξη του άρθρου 45 ΠΚ προκύπτει ότι συναυτουργία υπάρχει όταν περισσότερα από ένα άτομα πραγματώνουν μαζί, έχοντας κοινό δόλο, τα στοιχεία της αντικειμενικής υποστάσεως του εγκλήματος. Καθοριστικό γνώρισμα της τελευταίας αυτής συμπεριφοράς είναι η συνεκτέλεση (από κοινού τέλεση) της αντικειμενικής υποστάσεως του εγκλήματος (βλ. Ν. Ανδρουλάκη, Ποινικών Δίκαιον, Γενικόν μέρος, 1978, σελ. 666 · Ι. Μανωλεδάκη, Γενική θεωρία του ποινικού δικαίου, Β2, 1979, σελ. 401 επ.), στοιχείο που ρητά διαλαμβάνεται στην παραπάνω διάταξη. Στη συναυτουργία απαραίτητος είναι ο κοινός δόλος των συναυτουργών. Ο δόλος αυτός περιέχει, εκτός από τη γνώση και τη θέληση ή την αποδοχή της τελέσεως πράξεως της αντικειμενικής υποστάσεως από τον ίδιο το δράστη, τη γνώση και τη θέληση ή αποδοχή συμπράξεως στην ολοκλήρωση της αντικειμενικής υποστάσεως του εγκλήματος με τον ή τους άλλους συναυτουργούς. Η γνώση και θέληση συμπράξεως σημαίνει πως κάθε συναυτουργός πρέπει να ξέρει ότι και ο άλλος ή οι άλλοι συναυτουργοί γνωρίζουν και θέλουν ή αποδέχονται τη σύμπραξη, έχουν δηλαδή τον ίδιο με αυτόν δόλο σχετικά με την από κοινού ολοκλήρωση του εγκλήματος (βλ. Ι. Μανωλεδάκη, όπ. π., σελ. 406 · ΑΠ 479/78, ΠοινΧρον ΚΗ'(1978), 608 επ.).

III. Σύμφωνα δε με τη διάταξη του άρθρου 195 περ. α' ΣΠΚ (που κυρώθηκε με το πρώτο άρθρο του Ν. 2287/1995), σε συνδυασμό με το άρθρο 130§5 ΚΠΔ, αν στο έγκλημα συμμετέχουν στρατιωτικοί και ιδιώτες, αρμόδια είναι τα κοινά ποινικά δικαστήρια, αν το έγκλημα είναι του κοινού ποινικού δικαίου (βλ. Αδ. Παπαδαμάκη, Ποινική Δικονομία, 2002, σελ. 95 · πρόταση Αδ. Παπαδαμάκη στο ΒουλΣυμβΔΣ Θεσ 97/1985, σε «Ποινικά Ανάλεκτα», 1994, σελ. 35).

Οι διατάξεις της καθ' ύλην αρμοδιότητας είναι δημοσίου χαρακτήρα και κατά συνέπεια λαμβάνονται υπόψη αυτεπαγγέλτως και εξετάζονται σε κάθε στάδιο της ποινικής διαδικασίας, σύμφωνα με το άρθρο 120§1 ΚΠΔ (που εφαρμόζονται και στις διαδικασίες ενώπιον των στρατιωτικών δικαστηρίων κατ' άρθρο 213§1 ΣΠΚ), ήτοι τόσο κατά την έναρξη της επ' ακροατηρίου διαδικασίας, όσο και σε κάθε στάση της δίκης και μέχρι την έκδοση αποφάσεως επί της ενοχής [βλ. Ι. Ζησιάδη, όπ. π., σελ. 590 · Αδ. Παπαδαμάκη, όπ. π., σελ. 76 · ΑΠ 1571/1988, ΠοινΧρον ΛΘ'(1989), 390 · ΤριμΕφΘεσ 111/1999, ΠοινΔικ 1999, 458 · ΒουλΣυμβΔΣΤρΘεσ 556/1984, με δεκτή

πρόταση Αδ. Παπαδαμάκη, σε Ποινικά Ανάλεκτα, 1994, σελ. 6]. Περαιτέρω, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 8 του ισχύοντος Συντάγματος (αρχή του νόμιμου ή φυσικού δικαστή) αποκλείεται η υπαγωγή ορισμένης υποθέσεως στη δικαιοδοσία διαφορετικού δικαστηρίου από εκείνο που έχει γενικά προβλέψει ο νόμος. Ο ειδικότερος προσδιορισμός του νόμιμου δικαστή λαμβάνει χώρα με τις διατάξεις περί δικαιοδοσίας και περί αρμοδιότητας, έτσι ώστε νόμιμος δικαστής είναι ο καθ' ύλη, κατά τόπο και κατά λειτουργία αρμόδιος για την εκδίκαση της συγκεκριμένης υποθέσεως (βλ. Αργ. Καρρά, Μαθήματα Ποινικού Δικονομικού Δικαίου, πρώτο τεύχος, 1990³, σελ. 239). Το δικαίωμα του νόμιμου δικαστή σημαίνει ότι κανείς δεν μπορεί να στερηθεί το δικαστή που ορίζει γενικώς και εκ των προτέρων ο νόμος ως αρμόδιο να δικάσει και κάθε άλλη υπόθεση όμοια με τη συγκεκριμένη. Το Σύνταγμα απαγορεύει δηλαδή, την αφαίρεση μιας υπόθεσης από το δικαστή που ορίζεται γενικώς ως αρμόδιος από το νόμο και την υπαγωγή της σε δικαστή, που ορίζεται ειδικά και εκ των υστέρων ως αρμόδιος για να δικάσει τη συγκεκριμένη υπόθεση. Σκοπός του δικαιώματος είναι επομένως να αποτρέπονται επεμβάσεις στην απονομή της δικαιοσύνης που θα αφαιρούσαν *ad hoc*, δηλαδή, συγκεκριμένο πρόσωπο ή συγκεκριμένη υπόθεση από το νόμιμο δικαστή. (Βλέπ. Δ. Τσάτσου, Συνταγματικό Δίκαιο, ο.π σελ. 474).

IV. Στην προκειμένη περίπτωση σε βάρος του ως άνω κατηγορουμένου κινήθηκε ποινική δίωξη και παραπέμφθηκε στο ακροατήριο του Τριμελούς Στρατοδικείου Αθηνών, με το υπ' αριθμ. 926/8-3-2007 κλητήριο θέσπισμα του Εισαγγελέα του Στρατοδικείου Αθηνών, να δικάσθει, κατηγορούμενος για παράβαση της διατάξεως του άρθρου 17§8 του Ν. 1337/1983, που φέρεται ότι τελέσθηκε στην περιοχή Σημαία Δροσιάς Χαλκίδας το χρονικό διάστημα από το έτος 1993 μέχρι και την 22-1-2003 και συγκεκριμένα διότι κατά το προαναφερόμενο χρονικό διάστημα στον παραπάνω τόπο προέβη στην εκτέλεση οικοδομικών εργασιών, χωρίς να έχει πάρει προηγουμένως τη σχετική προς τούτο άδεια από την πολεοδομία. Ειδικότερα, προέβη ως ιδιοκτήτης στην ανέγερση διώροφης οικοδομής επιφανείας 119,30 τ.μ. με γκαράζ και αποθήκη 47,80 τ.μ. χωρίς να έχει εφοδιαστεί προηγουμένως με την απαιτούμενη άδεια της αρμόδιας πολεοδομικής υπηρεσίας.

Από την αποδεικτική διαδικασία, όμως, και συγκεκριμένα από τη μαρτυρική κατάθεση του προταθέντος ως μάρτυρα υπερασπίσεως Τ. Ε., που εξετάσθηκε νόμιμα, καθώς και από τα αναγνωσθέντα έγγραφα, σε συνδυασμό με την απολογία του κατηγορουμένου, προκύπτει ότι τόσο το αγροτεμάχιο όσο και η διώροφη οικοδομή, που έχει κατασκευασθεί επ' αυτού χωρίς να έχει εκδοθεί οικοδομική άδεια, ανήκουν κατά συγκυριότητα εξ' αδιαίρετου στον κατηγορούμενο και στην ιδιώτιδα σύζυγό του Κ. Ι., σε ποσοστό 50 % για έκαστο εξ αυτών. Εξάλλου, ο ίδιος ο κατηγορούμενος στην επ' ακροατηρίου απολογία του ανέφερε πως η σύζυγός του είναι συνιδιοκτήτης κατά 50% του αγροτεμαχίου και της οικοδομής, που ανηγέρθη επ' αυτού, και φυσικά γνώριζε ότι γίνονταν εκεί οικοδομικές εργασίες χωρίς άδεια της πολεοδομίας, δεδομένου ότι από κοινού έφτιαχναν την οικία τους. Αποδέχθηκε επίσης ότι δεν υπήρχε οικοδομική άδεια, αφού η περιοχή, στην οποία βρισκόταν το αγροτεμάχιο, ήταν εκτός σχεδίου πόλεως και έτσι δεν ήταν δυνατόν να εκδοθεί τέτοια άδεια.

Περαιτέρω πρέπει να επισημανθεί ότι και με βάση την αρχή «τα επικείμενα είκει τοις υποκειμένοις», που διατυπώνεται στη διάταξη του άρθρου 954§1 αρ. 1 ΑΚ, ο κύριος του εδάφους γίνεται αυτοδικαίως κύριος του συστατικού του (λ.χ. του οικοδομήματος), εάν δε στο ακίνητο υφίσταται συγκυριότητα, αυτή επεκτείνεται κατά τα ίδια ποσοστά εξ αδιαίρετου και στο συστατικό [βλ. Α. Γεωργιάδη-Μ. Σταθόπουλου,

Αστικός Κώδιξ, Κατ' άρθρο ερμηνεία, τόμ. V, Εμπράγματο Δίκαιο (άρθρα 947-1117), 1985, σελ. 57-58 · Γνμδ ΕισΠρωτΑθ 59201/1967, ΝοΒ 16, 53]. Επομένως η ευθύνη τελέσεως οποιασδήποτε οικοδομικής εργασίας, χωρίς την απαιτούμενη οικοδομική άδεια, όπως εν προκειμένω, βαρύνει κατ' ανάγκη ως συναυτουργούς και τους δύο συγκυρίους του ακινήτου.

V. Κατόπιν των ανωτέρω, δεδομένου ότι το έγκλημα, για το οποίο παραπέμφθηκε να δικασθεί ο κατηγορούμενος, είναι του κοινού ποινικού δικαίου (δηλ. μη στρατιωτικό) και αυτό φέρεται ότι τελέσθηκε κατά συναυτουργία με την ιδιότητα σύζυγό του Ι. Κ., πρέπει, κατά την ομόφωνη γνώμη των μελών του Δικαστηρίου, να κηρυχθεί το παρόν δικαστήριο, κατ' ανάλογη εφαρμογή των άρθρων 120§1 και 126§1 ΚΠΔ, αναρμόδιο για εκδίκαση και απόφαση επί της παρούσης ποινικής υποθέσεως, ελλείψει δικαιοδοσίας, και να παραπεμφθεί αυτή στα (γενικής δικαιοδοσίας) κοινά ποινικά δικαστήρια αορίστως, υπό την έννοια της παραπομπής στο αρμόδιο καθ' ύλην και κατά τόπο Εισαγγελέα Πλημ/κών Χαλκίδας, ο οποίος θα ενεργήσει περαιτέρω σύμφωνα με τα άρθρα 43 επ ΚΠΔ [βλ. Ι. Ζησιάδη, Ποινική Δικονομία, τόμος Α', 1976³, σελ. 629-630 · Αθ. Κονταξή, Κώδικας Ποινικής Δικονομίας, Τόμ. Α', 2006⁴, σελ. 964 και 983-984 · Π. Καίσαρη, Κώδιξ Ποινικής Δικονομίας, τόμ. Β', σελ. 1552 · Αγγ. Μπουροπούλου, Ερμηνεία Κώδ. Ποιν. Δικονομίας, έκδοσ. Β', τόμος Α', σελ. 153-154 και σελ. 183-184 · ΑΠ 1571/1988, ΠοινΧρον ΛΗ'(1988), 390 · ΕφΛαρ 67/1991, ΠοινΧρον ΜΑ'(1991), 1299 · ΕφΠειρ. 283/1999, ΝοΒ 48(2000), 542 · Βουλ Συμβ Πλημ Θεσ 553/1971, ΠοινΧρον ΚΑ'(1971), 857 · Βουλ Συμβ Πλημ Αθ 4819/1973, ΠοινΧρον ΚΕ'(1975), 65 · Βουλ Συμβ Πλημ Λαμ 91/1975, ΠοινΧρον ΚΣΤ'(1976), 84 · Βουλ Συμβ Πλημ Εδέσ 108/1984, Αρμ. 1985, 858-859].

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Κηρύσσει παμψηφεί **εαυτό καθ' ύλην αναρμόδιο** για την εκδίκαση και απόφαση επί της προκειμένης, κατά του κατηγορουμένου Κ. Κ. του Δ., ποινικής υποθέσεως και **παραπέμπει** αυτήν για περαιτέρω ποινικό χειρισμό στον αρμόδιο Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών Χαλκίδας.

Ο
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ

Τ.Υ.

Η
ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Τ.Υ.